

Høringssvar til vejledning om adgangsregler

Hovedsagligt er dette et udmærket værktøj til at kunne håndhæve regler vedrørende adgangsreglerne i det åbne land. Dog konstaterer jeg, via mit job, hvor jeg blandt andet skal håndhæve disse adgangsregler, at reglerne omkring specielt rytters adgang i det åbne land mangler et konkret regelsæt.

Offentlighedens adgang har det svært på privatejede arealer

Jeg oplever i stigende grad, at landmænd og øvrige jordbesiddere ikke ønsker, at folk færdes på deres ejendom, det være sig fodgængere, cyklister og ikke mindst ryttere. Mange gamle kirke- og skolestier pløjes op eller lukkes på ulovlig vis og kommunerne skal efterfølgende arbejde for reetablering af de gamle stier eller etablering af ny alternativ rute.

Med de gældende regler bruges mange ressourcer i kommunerne til at søge at mægle mellem brugere/interessenter og ejere. For til sidst at give et påbud, som så efterfølgende bliver påklaget til Naturklagenævnet. Her skal efterfølgende igen bruges mange ressourcer på afgørelser af sager.

En aktuel sag

En sag som pågår i øjeblikket: En landmand som ulovligt pløjede en sti op. Stien lå lige op ad ejendommen. Al færdsel var tilladt. Naboer klagede over fjernelsen af stien.

Gennem mange møder og besigtigelser fik kommunen foranlediget en ny alternativ stiføring. Den er ca. 250 meter lang er gennemgående og forbinder to private fællesveje med hinanden. Giver desuden adgang til flere naturområder og adgangsvej til landsbyen. I modsætning til den tidligere stiføring ligger den nye sti væk fra gården dvs. ryttere er ikke til gene for privatliv, ikke til gene for dyrkning og ej heller til gene for flora og fauna.

Det nye er nu, at ejeren ikke vil tillade ryttere på den nye sti. Der er stridigheder mellem landmanden og beboerne i området. Hesteejere som tidligere kunne ride 400 meter til et ridehus ved at bruge stien, skal nu have hestene i trailere og køre ad landevejen. Det giver en omvej på flere kilometer.

Der er mæglet mellem ham, naboer og en jurist fra landboforeningen. Ydermere skrevet et varsel om påbud i henhold til forvaltningsloven og hvis jeg ikke tager helt fejl, så havner sagen i naturklagenævnet efter modtagelse af et påbud. Godt at jeg ikke begiver mig ud i et regnestykke om administrationsomkostninger i en sådan sag.

Klimastrategi samt øget slid på vejnettet

Hvordan kan man acceptere, at denne form for chikane er mulig i disse klimastrategi-tider. Det giver meget udledning af CO2 og mange andre forurenende stoffer at have disse hestetrailere på vejnettet.

Ydermere er det paradoksalt, at man har et terrængående dyr, som stort set ikke er velkommen i vores landskab, men skal køres rundt i tungt køretøj og trailer. Det giver øget færdsel og slid på vores vejnet. De langsomme køretøjer forårsager desuden farlige situationer, når utålmodige bilister pludselig vil overhale.

Ligeledes kan der opstå farlige situationer, når hestene tvinges ud på de større landeveje med stor trafikbelastning, bilisterne er ikke bevidste om, at hesten er et levende dyr, som kan reagere angstbetonet på syns- eller lydindtryk.

Danmark – Et gammelt landbrugsland

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over den manglende interesse, i at det fortsat er muligt at kunne opleve de store flotte heste med ryttere i det danske landskab. Vi er et gammelt landbrugsland med tradition for heste i marken, men vi har tilsyneladende fjernet os meget fra det jordnære i tilværelsen.

Skal Danmark være så reguleret, at de store elegante dyr ikke længere ses i landskabet. Et dyr som gennem århundreder er brugt til transport over lange distancer.

Øget livskvalitet

Hvad tæller det for livskvaliteten, når en familie på søndagstur i skoven ser en hest og det lille barn for lov til at klappe hesten. Når man rider i en landsby og fra en have høres råb til legekammeraterne: "Der kommer en hest!" hvorefter børn kommer løbene til havelågen for lige at nå at hilse.

For rigtig mange ryttere giver det at ride i naturen en øget livskvalitet. Det giver tilmed motion og derfor øget sundhed. Dette regnestykke burde indgå som parameter i disse tider, hvor man ikke dyrker "silotænkning" men der imod ønsker at tænke i helheder.

Konklusion

Jeg kunne godt efterspørge, at ministeriet skeler til vores nabolande, som tilsyneladende har et lempeligere syn på adgang i det åbne land. **Mark og Vejfredsloven samt Naturbeskyttelsesloven** kunne trænge til en revision med mere klare regelsæt til administration af lovgivningen. Meget beror i dag på skøn vedrørende adgang i naturen: adgangen må ikke være til gene for privatliv, dyrkning samt flora og fauna.

På private fællesveje og stier kunne man eventuelt tillade adgang for ryttere i "hastigheden" skridtgang og ved flere ryttere i gruppe - ridning i et spor, dvs. at rytterne går på en lang række, hvormed der er plads til øvrig færdsel og hvis man vælger at gå i rabatten, laves et spor i ca. 30 cm's bredde.

At skridte med en hest giver minimalt slid og "oprivning" af materialet. Tidligere var private fællesveje også brugt af heste i mangel af bedre.

Jeg håber, at I forsat vil arbejde med at gøre lovgivningen mere administrationsvenlig. Det er påfaldende at gennemgå materialet og konstatere, at hovedparten af punkterne til regulering af færdslen er restriktioner i forbindelse med ophold i naturen. Ville regeringen ikke arbejde for nemmere administration og færre regler?

Hvad tænker turister som kommer til Danmark for at opleve naturen,? Hvordan skal de kunne forholde sig til alle disse regler – eller vælger de i stedet for Sverige med "allemandsretten" ?

Med venlig hilsen

Henriette Andersen
Sophiehaven 28
3400 Hillerød